

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: **I. M. V., Z.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, Drieňová 22, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2008/1062/TOL zo dňa 27. marca 2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 40/09 – 62 zo dňa 20. januára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 40/09 – 62 zo dňa 20. januára 2010, **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd Bratislave č. k. 2S 40/09 – 62 zo dňa 20.01.2010 zamietol žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2008/1062/TOL zo dňa 27.03.2008, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu vo Zvolene, odboru všeobecnej vnútornej

správy, pracovisko Krupina č. 303/2007 zo dňa 18.12.2007, ktorým rozhodnutím bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej v texte rozsudku len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustila tým, že v mesiaci máj 2007 písala a zasielala urážlivé listy svojmu otcovi V. V., ktorých obsahom boli urážky a vyhrážky na jeho osobu, pričom v nich vulgárne urážala aj E. G. a I. S., že sú kurvy, čím úmyselne narušila občianske spolunažívanie hrubým správaním. Za spáchaný priestupok bola žalobkyni uložená sankcia – pokuta vo výške 300 Sk a povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 500 Sk.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že žalobkyňa mala možnosť v správnom konaní podať k veci vysvetlenie, avšak na ústne prejednanie priestupku sa opätovne nedostavila, a preto správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď vec prejednal v jej neprítomnosti. Taktiež žalobkyňa nerozporovala, že by predmetné tri listy, adresované V. V., nepísala ona, ale v podstate sa zamerala na to, že listy boli určené iba V. V. a nie E. G. a že v podstate chcela riešiť iba problém dedičstva a ide o omyl. Z obsahu týchto listov vyplýva, že ich obsahom boli urážky a vyhrážky na osobu V. V., pričom v nich vulgárne urážala aj E. G. a I. S..

Krajský súd ďalej uviedol, že v konaní v správnom súdnictve sa uplatňuje dispozičná zásada znamenajúca, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a rozsahu určenom žalobcom. Nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec vymedzený žalobcom v žalobe, z ktorej musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie preskúmať. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí tiež konkretizovať, t.j. že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný právny predpis a to poukázaním na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva. V tomto smere aj súd vyzval žalobkyňu na doplnenie žaloby. Zo žaloby ani z jej doplnenia však nevyplýva, aké ustanovenia konkrétnych zákonov mali správne orgány porušiť, pričom žalobkyňa len vo všeobecnosti uviedla, že považuje správne rozhodnutia za nesprávne a nezákonné, pretože bez ďalšieho šetrenia a vykonania dôkazov nezistili skutkový stav dostatočne.

Pre správne posúdenie veci bol, podľa názoru krajského súdu, dôležitý obsah listov, ktorý je skutočne urážlivý a preukazuje hrubé správanie žalobkyne voči v listoch označeným osobám a jednak bolo preukázané, že tieto listy písala žalobkyňa, čo priznala aj v samotnom doplnení žaloby, kde uviedla, že ich adresovala svojmu otcovi a že išlo o listy s rovnakou odpoveďou na otcove vulgarizmy v rovnakom štýle, určené len jemu, preto nebolo ani potrebné ani vypočúť V. V. a I. S., keďže skutkový stav veci dostatočne preukazuje spáchanie priestupku žalobkyňou. Z týchto dôvodov krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti uvedenému rozsudku podala v zákonnej lehote dňa 12.02.2010 žalobkyňa odvolanie, v ktorom uviedla, že prvostupňový orgán rozhodol na základe predložených dôkazov, avšak nezaoberal sa koreláciou dôkazov k jednotlivým účastníkom konania. V rozhodnutí č. 303/2007 zo dňa 18.12.2007 postavil všetkých dotknutých účastníkov na jednu úroveň, čo žalobkyňa pokladala z právneho aspektu za nesprávne a nezákonné. Jedine účastník nebohý V. V. mohol predmetné súkromné listy použiť ako dôkazy, pretože bol ich adresátom, majiteľom, rodinným príslušníkom, dotknutým, urazeným – len on mohol s listami nakladať podľa svojho uváženia a oprávnene, dôvodne a právne správne ich použiť ako dôkaz. Ale účastníčky konania E. G. a I. S., ako osoby cudzie sa predložením cudzích súkromných listov ako svojho dôkazu dopustili trestného činu poškodzovania cudzích práv v zmysle § 376 zák. č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona.

Ďalej v odvolaní žalobkyňa uviedla, že je nesporným faktom, že E. G. a I. S. čítali, nadobudli, kopírovali, zverejnili a sprístupnili cudzie súkromné listy, teda svojím konaním naplnili skutkovú podstatu trestného činu. E. G. a I. S. svojim neuváženým konaním hrubo zasiahli do základných ľudských práv a slobôd porušením listového tajomstva zakotveného v čl. 22 Ústavy SR; neoprávnene zasiahli do súkromného a rodinného života nebohého otca V. V. a žalobkyne - jeho dcéry, tým že otca poštvali proti dcére, aby zabránili finančnej kvitancii medzi dedičmi, porušili právo ustanovené v čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Príťažujúcou okolnosťou pre účastníčky je fakt, že spáchali trestný čin preto, aby inému zmarili alebo sťažili uplatnenie jeho základných

práv a slobôd, daných právoplatným a vykonateľným osvedčením o dedičstve, pričom ich jediným cieľom bol vlastný finančný profit a nie zmierenie dedičov a usporiadanie rodinných vzťahov. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový orgán nepostupoval správne, keď predložené dôkazy – listy, paušálne použil pre všetkých účastníkov rovnako, bez prihliadnutia na fakt, že účastníčky tieto dôkazy získali trestným činom.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 02.03.2010 tak, že sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu, ktorý považoval za vecne správny a vydaný v súlade so zákonom.

K námietke žalobkyne, že prvostupňový orgán potvrdil priestupok na základe nezákonných dôkazov získaných trestným činom žalovaný uviedol, že sám V. V., ktorému boli listy adresované, bol ich obsahom pohoršený a dobrovoľne ich dal prečítať E. G. a I. S., pričom súhlasil s tým, aby tieto boli predložené na správny orgán ako dôkaz. Vzhľadom k tomu nedošlo k porušeniu listového tajomstva, nakoľko sama osoba, ktorej bol list adresovaný, dala dobrovoľne prečítať obsah listov E. G. a I. S..

Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie, keďže žalobkyňa v podanom odvolaní vyjadrila súhlas s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania, v odvolaní

uviedla v zásade rovnaké skutočnosti, ktoré boli predmetom posúdenia v konaní pred súdom prvého stupňa a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.11.2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu priložených spisov odvolací súd zistil, že rozhodnutím Obvodného úradu vo Zvolene, odbor všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Krupina č. pr. 303/2007 zo dňa 18.12.2007 bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že v mesiaci máj 2007 písala a zasielala urážlivé listy svojmu otcovi V. V., ktorých obsahom boli urážky a vyhrážky na jeho osobu, pričom v nich vulgárne urážala aj E. G. a I. S., že sú kurvy, čím úmyselne narušila občianske spolunažívanie hrubým správaním. Za spáchaný priestupok bola žalobkyni uložená sankcia – pokuta vo výške 300 Sk a povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 500 Sk.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobkyne zamietol a toto prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Skutková podstata priestupku je charakteristická štyrmi obligatónnymi znakmi: subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka.

Subjektom je páchatel' priestupku; subjektom môže byť len fyzická osoba. Podmienkou je deliktuálna spôsobilosť osoby, teda spôsobilosť naplniť svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty priestupku (vek 15 rokov, neexistencia dôvodov vylučujúcich príčetnosť), subjektívna stránka predstavuje zavinenie; úmyselné alebo z nedbanlivosti, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie hoci len z nedbanlivosti, ak zákon nevyžaduje výslovne úmysel, objektom sú vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú chránené zákonom a proti ktorým konanie smeruje, objektívna stránka je daná konaním (komisívnym, omisívnym), následkom a príčinnou súvislosťou medzi konaním a následkom (kauzálny nexus); fakultatívnymi znakmi objektívnej stránky sú čas a miesto konania.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto

- a) inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech,
- b) inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví,
- c) úmyselne uvedie nesprávny alebo neúplný údaj pred štátnym orgánom, pred orgánom obce alebo pred organizáciou za účelom získania neoprávnenej výhody,

d) úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním,

e) od iného násilím sám alebo za pomoci ďalších osôb vymáha majetkové práva alebo práva z nich vyplývajúce, o ktorých sa domnieva, že mu patria bez vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu,

f) napomáha osobnou účasťou násilnému vymáhaniu majetkových práv alebo práv z nich vyplývajúcich, hoci na ich vymáhanie niet vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu.

Pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 49 ods. 2 zák. o priestupkoch za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 1000 Sk, za priestupok podľa odseku 1 písm. b/ až **d/ a písm. f/ pokutu do 3000 Sk** a za priestupok podľa odseku 1 písm. e/ pokutu do 10 000 Sk.

Súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzil na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel.

Odvolací súd nemohol prisvedčiť námietke žalobkyne, pokiaľ ide pochybnosti o zákonnosti spôsobu získania dôkazov, na základe ktorých bolo o priestupku rozhodnuté.

Z obsahu administratívneho spisu mal odvolací súd zistené, že na ústne prejednanie priestupku zo dňa 07.11.2007, ktoré vzhľadom k trvalému pobytu žalobkyne vykonával Obvodný úrad v Nitre, sa žalobkyňa neodstavila. V ospravedlnení uviedla, že si nebola vedomá žiadneho priestupku, ktorého by sa dopustila, usúdila, že ide

o nedopatrenie, omyl, prípadne zámenu identity, na následné predvolanie na deň 14.11.2007 sa nedostavila, ani sa neospravedlnila.

Na ústne prejedanie priestupku zo dňa 18.12.2007 boli predvolaní V. V., E. G. a I. S., pričom sa dostavila iba E. G., ktorá predložila písomné ospravedlnenie neúčasti V. V., v ktorom zároveň uviedol, že plne potvrdzuje pravdivosť (*tvrdení – pozn. súdu*) sťažovateľky a pisateľku listov, M. V. navrhuje prísne potrestať a pokarhať.

Svedkyňa E. G. uviedla, že si prečítala listy, ktoré M. V. písala svojmu otcovi V. V., v ktorých ju veľmi hrubo urážala, a to bezdôvodne, taktiež urážala jej syna V. a tak isto aj I. S.. Ona (E. G.) sa týmto cítila byť veľmi dotknutá, pretože sa starala o nevládneho otca M. V., čo by mala byť jej povinnosť.

Svedkyňa I. S. svoju neúčasť telefonicky ospravedlnila, pričom uviedla, že k tejto veci nebude vypovedať, nakoľko by z toho bolo len väčšie peklo.

Z obsahu administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa (čl. 2, čl. 38) vyplýva, že otec žalobkyne V. V. **sám predmetné listy, ktoré mu boli adresované odovzdal** oznamovateľke priestupku E. G. a navrhoval ich pisateľku prísne pokarhať a prísne potrestať, preto **predloženie listov inou osobou je pre rozhodnutie o priestupku bez právneho významu.**

V predmetnej právnej veci bol presne a nad všetku pochybnosť zistený skutkový stav, ktorý viedol k objasneniu priestupku a jeho skutkovej podstaty, a to, že priestupku sa dopustila žalobkyňa (subjekt), keď písala a zasielala urážlivé listy svojmu otcovi V. V., ktorých obsahom boli urážky a vyhrážky na jeho osobu, pričom v nich vulgárne urážala aj E. G. a I. S., že sú kurvy (objektívna stránka), jej konaním bolo narušené občianske spolunažívanie (objekt).

Pre zodpovednosť za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu sa vyžaduje, aby bol spáchaný úmyselne, teda jeho páchatel chcel svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom alebo vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, a pre prípad, že ho poruší alebo ohrozí, bol s tým

uzrozumený. Písaním urážlivých listov a ich posielaním otcovi žalobkyňa chcela resp. vedela, že môže porušiť záujem chránený zákonom, a teda svojím konaním naplnila subjektívnu stránku priestupku.

Záverom je potrebné uviesť, že konanie žalobkyne, teda že skutočne predmetné listy písala, nebolo spochybňované ani ňou samotnou, preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sa musel stotožniť so závermi krajského súdu, ktorý mal za preukázané, že priestupok proti občianskemu spolunažívaniu sa stal tak, ako to vyplýva z výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalobkyňa sa tohto priestupku dopustila, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Odvolací súd poukazuje, v súvislosti so žiadosťou žalobkyne o odklad vykonateľnosti napadnutých správnych rozhodnutí, že nemohol tejto vyhovieť.

Súd žiadosť žalobkyne nepovažoval za dôvodnú, keďže neobsahovala opis žiadnych skutočností, nasvedčujúcich hrozbe vzniku závažnej ujmy okamžitým výkonom rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žalobkyni, ktorá nemala v konaní úspech, ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská